

## מסורת הש"ס

(א) [לקמן עג:]; (ב) לקמן  
קח:; (ג) [לעיל סה:];  
(ד) לעיל לא: בכורות כט:  
(ה) אבל בפסחים שלט ל"ג  
לעיל הא לא כטל הוא ד"ת,

## הגהות הב"ח

(א) גב' כמה עדינים  
והדר חסרה שפיר דמי  
כדי שלא תתגול דלת כסמי  
לין ילכו מלחא היא:  
(ב) רש"י ד"ה דוקא וכו'  
מבעלי כחיס: (ג) ד"ה  
אין מוסיפין וכו' שהרי  
כשהם נישומין עלי:  
(ד) רמב"ם ד"ה אכל וכו'  
שנותן לו שכר:

גליון הש"ס

גם' לדינא דבר' מצרא.  
 ע" לקמן דף עג ע"ב  
 חוס' ד"כ נטר' בתנ"'  
 אין מושיבין חנוני. עין  
 לקמן דף קד ע"ב חוס'  
 ד"ה הלוי:

## הגהות הער"א

[illegible]

איזהו נשך פרק חמישי בבא מציעא

סלע: הכא נמי לא שגא. דהא  
מעות סלע לשנה ספק יהיו צה  
הוו זבני מעיקרא ומיפרק צהבי:  
למא ורחמנא אוקמיה אהאי פדיון

קא פריק לה בארבעה זויי הכא נמי לא שניא  
וימאן דאסר אמר לך שדה אחוזה הקדש היא  
וורחמנא אוקמיה אפרדיון הכא הלואה היא  
ומיחיו כרביא אמר רב אשי אמרו לי סבי  
דמתא מחסיא <sup>א</sup>סתם משכנתא שתא למאי  
נפקא מינה "דאי אכיל לה שתא מצי מסלק  
ליה ואי לא לא מצי מסלק ליה ואמר רב  
אשי <sup>ב</sup>אימרו לי סבי דמתא מחסיא מאי  
משכנתא דשכונה גביה למאי נפקא מינה  
<sup>א</sup>לדינא דבר מצרא אמר רבא לית הלכתא  
אלא כטרשי פפונאי ולא כשטרי מחוזנאי ולא  
כבכחכירי נרשאי כטרשי פפונאי כטרשי <sup>ב</sup>דרב  
פפא: <sup>א</sup>שטרי מחוזנאי דוקפי ליה לרווחא אקרא  
ויכתבי ליה כשטרא מי יימר דהוה רווחא א"ל  
אמר בר אמימר לרב אשי אבא עביד הכי וכי  
אתו לקמיה מהימן להו א"ל יתינח הכא  
דאיתיה לדיריה ואן שכיב ונפל שטרא קמי  
ייתימי מאי הוי יבשגנה שיוצא' מלפני השלים  
ונח נפשיה דאמימר <sup>ב</sup>חכירי נרשאי דכתבי  
הכי משכן ליה פלניא ארעיה לפלניא והדר  
חברה מיניה אימת קנאה דאקנייה נהליה  
וההואידנא דקא כתבי הכי קנינא מיניה  
ושהינא כמה <sup>ג</sup> עדינן והדר חברה כדי שלא  
תנעול דלת בפני לווין שפיר דמי ולאן מלחא  
האי: <sup>א</sup>מתני' <sup>ב</sup>מאי מושיבין חנוני למחצית  
שכר ולא יתן מעות ליקח בתן פירות למחצית  
שכר אלא אם כן נותן לו שכרו כפועל  
<sup>א</sup>מין מושיבין תרנגולין למחצה ואין שמין  
עגלן וסיוחין למחצה אלא אם כן נותן לו  
שכר עמלו ומוזנו אבל מקבלין עגלן  
וסיוחין למחצה ומגדלין אותן עד שיהו  
משולשין וחמור עד שתהא טוענת:  
<sup>ג</sup>נמ' <sup>א</sup>תנא כפועל בטל מאי כפועל בטל  
אמר

למנוי הרי פירות ומכרים  
 נחטות פרוטה פרוטה  
 יחד הריסות חלקיו. וטעמא  
 דה עסקא פלגא מלוה  
 ית שבר מקבל עליו אחריות  
 פלגא כיון דמחייב באונסין  
 גלגל תנשטו שכר השוק  
 על גלגל הבית שהאז קפדון  
 מסור: **א**לא אלא **בן נותן** לו  
 למחלה. לשום יצרים בדמים  
 ופרסות למחלות שבר מה  
 אם יהיואל וזה מקבל עליו  
 אם ימותו להם היה פלגא  
 דמיהן עליו במלוה ומנמא זה  
 ומונו. מוון שהוא מוציא  
 גלגל. עכשיו כי שוין קר  
 למתנחית הפסק אם ימותו:  
 גלגל שומא שאם ימותו לא  
 ויו **משפטים**. לכשיעמוד על  
 וסומר. מגדלת עד שחפא  
 שחלוקה: **ג**ב' ה"ג **מנא**  
**כפועל בטל**. משמע כמה  
**של**. אלא אין יושב ובעל שהרי

מת.

עין משפט  
נר מצוה

[illegible]

תורה אור השלם

וְיִשְׂרָאֵל רָעָה רְאִיתִי תַחַת  
הַשָּׁמַיִם בְּשׁוֹנֶה שִׁיָּצָא  
מִלִּפְנֵי הַשְּׁלִיטָה:  
קָהֵל י' ה'

מוסף רש"י

עד שיהיו משולשין.  
שיגיעו לשלש שטמיהם  
ונמרה גדלתם, דהיי שביחי  
ומעלי למיכל (סנהדרין סה:  
ע"ש).

א' ארם חנא כפועל בטל א"כ לא  
יורש כקוטרס כפועל בטל מאותה  
ס' היה עושה חתלה כפועל  
מאומים כמה יתר משכרו לעשות  
מלאכה זו שזה יותר ממה שנתמין  
לעשות לא אין אדם מניח מריוח גדול  
אלא מעט אע"פ שכל לו בטורה  
ולא לפירושו אחיז ומתניח לו  
שמעון דאמר נתן לו שכרו משלם  
ולא כר' מאיר וקשה לפירושו דקאמר  
בגמ' אלא סיפא דנפיש טרחה אחיז  
אלא קני ליה כפועל בטל והשאל  
והולא לפי מה שהיא כבדה נוטל יותר  
אחאזי ס"ד ללא חסגי כפועל בטל  
ועוד דקמי' בתוספתא (פ"ד) המושב  
אלת שכרו בחטות מלאות שכר נותן  
לו שכרו כפועל בטל דברי ר"מ  
[א] משמע דמתני' אחיז כר' מאיר  
ולקב נראה ובעל כפועל בטל [א]  
[ב] כישב ונפיש לגמרי והשאל א"ש  
גריטותא דנבחר ומתניח אחיז כר'  
מאיר והא דקאמר בגמ' רבי מאיר  
בין מרובה בין מועט היינו כלומר  
בין היה עובד במלאכה מרובה בין  
היה עובק במלאכה מועטת ועולם  
נתן לו כפועל בטל ר"ש אומר נתן  
לו שכרו משלם שאומרים כמה היה  
רואה ליעול וליבטל ממלאכה כבדה  
שהיה עובק ויעקוב במלאכה קלה  
כו דהייט טפי מר' מאיר והא דקמי'  
בתוספתא כסיפא בתר מלימיה דרבי  
מאיר ור' שמעון אומר נתן לו שכרו  
משלם אבל אינו דומה עושה מלאכה  
ליושב בטל יושב בחמה ליושב בצל  
לאו בטל לגמרי אלא מאותה מלאכה  
האחרת ומיחו לעיל בבקו אלו  
הנאמרו (דף לא וסג) גבי השבת  
אבידה דקמי' נוטל שכרו כפועל בטל  
נראה כפ' הקוטרס מדפריך הס  
לאו בטל הוא' משמע דפריך  
מאוס דמשמע ליה גריטותא דקמי'  
כפועל בטל שותמים לו כמו שיראה  
פועל ליכב וליבטל לגמרי [א] לקב נראה  
לכאן ולכאן

[illegible]